

Yazmanın Yararları

– ERHAN TIĞLI · 04 Şubat 2026

Okuryazar geçiniriz ama çoğumuz okumaz, yazmaz, sadece seyreder, bakar. Eskiden eş dost birbirine mektup yazar, bayramını, evliliğini, doğum gününü kutlardı. Cep telefonu yaygınlaşalı bu külfet ortadan kalktı. Yazarsak mesaj yazıyoruz mektup yerine. Buna da üşenip hazır mesajları kullananlar var! Atalarımız, “Al eline kalemi, yaz başına geleni” demişler oysa biz dilekçe bile yazmaz, başımıza iş getirenlere “Allah cezaları versin!” diye beddua etmekle, küfredip homurdanmakla yetiniriz. Ağaçlar kalem olsa, denizler mürekkep, yazılmaz benim derdim, deriz ah of çekerek. Bakkala, marketçiye “Yaz tahtaya, al haftaya” diyoruz ya da Barış Manço’nun, “Yaz defteri kitabı/Sarı çizmeli Mehmet ağa/Bir gün öder hesabı” diye şarkı söyleyiveriyoruz alacaklılarımıza. Lefter, futbolu bıraktığı için, “Ver Leftere, yaz deftere” esprimiz de unutuldu...

Başımıza gelenler alın yazımız sayılıyor, kader kara yazdı, diye dert yanılıyor...

Bu karamsar sözleri silelim de sizleri yazmakla ilgili fıkralarla baş başa bırakalım.

KUDURAN ADAM

Adamın birisini köpek ısırması. Zamanında aşı yaptırmadığı için ölecekti. Ölüm döşeğine düşünce dostlarından kalem, kâğıt istemiş. “Vasiyetini mi yazacaksın?” diye sormuşlar. “Hayır” diye başını sallamış, “Isıracağım kişilerin adlarını yazacağım.”

AHMAKLAR DEFTERİ

Şair Haşmet, yanında “Ahmaklar Defteri” adını verdiği bir defter taşır ve oraya ahmaklık yapanların adlarını yazarmış. Koca Ragıp Paşa merak etmiş, “Bu defterde benim de adım var mı?” diye sormuş. “Evet, paşam, var” demiş Haşmet. Paşa şaşırarak, “Peki neden?” demiş. Şair, “Dün, pek güvenilmeyen birine borç verdiniz de ondan” diye cevap vermiş.

“Ya adam borcunu öderse ne yapacaksın?”

“O zaman sizin adınızı siler, onunkini yazarım.”

YAZMAK NE ZAMAN İŞE YARAR?

Yazanlar, hele gazete ve dergilerde gerçekleri yazanlar beladan kurtulamazlar. Ya hapse düşer ya da ağır para cezalarına çarptırılırlar. Çıkarı bozulanlar tarafından dövülür, sövülür, hatta öldürülürler. Bu konuda şöyle bir taşlama yazmıştım:

Kara kara kazanlar

Ah şu oyunbozanlar

Kimvurduya giderler

Gerçekleri yazanlar...

Yazmanın işe yaradığı yerler ve zamanlar da vardır. Nasıl mı? Bakın anlatıvereyim.

Geçenlerde bir lokantaya gittim. İsmarladığım yemeğin gelmesini beklerken ilham geldi. Cebimden not defterimi, kalemimi çıkarıp bir şeyler yazdım. Garson koşarak geldi:

“Beyefendi, bir kusurumuzu mu gördünüz?” diye sordu.

“Hayır, aklıma bir şey geldi de onu yazdım” dedim ama garson inanmadı, lokantanın sahibine bir şey

söyledi. Adam yanıma geldi, özür diledi ve öyle çok itibar etti ki beni böyle yerleri teftiş eden biri sandığını anladım. Bozuntuya vermedim. İkram edilen güzel yemekleri yedim. Benden para almadıkları gibi her gidişimde başköşeye oturtular...

Gördünüz ya yerinde ve zamanında yazılan yazı ne kadar işe yarıyor!

ERHAN TIĞLI